

Protokół nr 7/2023 r.
z posiedzenia Krajowej Rady Konsultacyjnej Do Spraw Osób Niepełnosprawnych
VIII kadencji
w dniu 11 maja 2023 roku

Skład osobowy

W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Rady zgodnie z załączoną listą obecności oraz:

- Paweł Wdówik – Sekretarz Stanu w MRiPS, Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.
- Krzysztof Michałkiewicz – Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych
- Krzysztof Kosiński – Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych

Porządek posiedzenia

Część I

1. Przywitanie członków Rady przez Pana Pawła Wdówika – Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych
2. Przyjęcie protokołów 1–5 z posiedzeń KRK
3. Wybór przedstawicieli KRK do Komisji Oceny Wniosków (KOW) programu „Dostępna przestrzeń publiczna”
4. Stan prac nad ustawą o świadczeniu wspierającym. Uwagi, wnioski – Przedstawiciel Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych
5. Podsumowanie dyskusji o sytuacji zaz, wtz, śds i orew prowadzonej na ostatnich posiedzeniach KRK
6. Zatrudnianie osób z niepełnosprawnościami z perspektywy pracodawców. Wyniki badania – Przemysław Żydok, Fundacja Aktywizacja.
7. Wolne wnioski
8. Podsumowanie i zakończenie posiedzenia.

Przebieg posiedzenia

Ad. 1

Posiedzenie otworzyła Pani Monika Zima-Parjaszewska – Przewodnicząca Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych, która przywitała wszystkich obecnych, zaprezentowała porządek obrad i poprosiła o uwagi do programu posiedzenia. Jako pierwsza swoją uwagę zgłosiła Pani Anna Hejducka – wyraziła obawę, czy zdąży zabrać głos w temacie warsztatów terapii zajęciowej, ponieważ temat ten znajduje się na końcu porządku obrad – podobnie jak to miało miejsce w programach poprzednich posiedzeń KRK. Pani Anna

podkreśliła, że z tego powodu nie zdążyła wówczas zabrać głosu. Odnosząc się do tego głosu Pani Przewodnicząca zapytała Pana Przemysława Żydoka – Prezesa Fundacji Aktywizacja – czy możliwe jest przesunięcie w planie obrad jego prezentacji (temat: „Zatrudnianie osób z niepełnosprawnościami z perspektywy pracodawców. Wyniki badania”), po temacie „Podsumowanie dyskusji o sytuacji zaz, wtz, śds i orew prowadzonej na ostatnich posiedzeniach KRK” Pan Przemysław Żydok wyraził zgodę na przesunięcie tematów w porządku obrad. Następnie przegłosowano porządek obrad, z uwzględnieniem powyższej zamiany w programie posiedzenia – osiągnięto quorum.

Ad. 2 Przyjęcie protokołów 1–5 z posiedzeń KRK

Poddano pod głosowanie przygotowane protokoły z poprzednich posiedzeń Krajowej Rady Konsultacyjnej – protokoły zostały przyjęte.

Ad. 3 Wybór przedstawicieli KRK do Komisji Oceny Wniosków (KOW) programu „Dostępna przestrzeń publiczna”

Pani Przewodnicząca poinformowała, że Krajowa Rada Konsultacyjna została poproszona o wybór ekspertów (niekoniecznie członków KRK), którzy mogliby być członkami komisji oceny wniosków, w programie PFRON „Dostępna przestrzeń publiczna”.

Następnie głos w powyższym temacie zabrał Pan Krzysztof Michałkiewicz – Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych – który przekazał następujące informacje:

- konkurs rozpoczął się 1 maja 2023 r. i potrwa do 15 lipca br.;
- weryfikacja i ocena wniosków nastąpi do końca sierpnia br.
- w ocenie wniosków będą brali udział również eksperci, których liczba będzie zależała od aktualnych potrzeb.

Pani Monika Zima-Parjaszewska zaproponowała, aby KRK przedstawiła kandydatury dwóch osób do ww. Komisji, a następnie poprosiła członków KRK o ich propozycje.

Następnie Pan Marek Kalbarczyk poprosił o doprecyzowanie kwestii dotyczącej wyboru przedstawicieli do Komisji programu „Dostępna przestrzeń publiczna” – czy wybór ekspertów miałby nastąpić w ramach członków KRK, czy byłby to wybór osób spoza Rady?

Pani Przewodnicząca wyjaśniła, że wybrani przedstawiciele nie muszą być członkami KRK i podkreśliła, że taka formuła już się sprawdziła we wcześniejszych inicjatywach. Zaznaczyła

jednak również, że w pierwszej kolejności rozpatrywane są kandydatury osób spośród członków KRK. Następnie zaproponowała aby w skład ww. Komisji powołać Pana Krzysztofa Kotyniewicza oraz Pana Dariusza Jadczyka.

Głos zabrał Pan Dariusz Jadczyk, który odniósł się do zgłoszonej przez Panią Przewodniczącą kandydatury jego osoby, jako członka komisji ww. programu i podkreślił, że jest obecnie również członkiem Rady Nadzorczej PFRON-u. W związku z tym pojawiła się wątpliwość czy jako członek Rady Nadzorczej powinien uczestniczyć w pracach ww. Komisji. Zaznaczył również, że konsultował tę kwestię z prawnikiem, który nie widział przeciwwskazań do pełnienia obu funkcji. Pan Dariusz zaakcentował, że decydujący głos w tej sprawie należy do Prezesa PFRON – Pana Krzysztofa Michałkiewicza.

Wówczas Pani Przewodnicząca dopytała o przedmiotową kwestię czyli możliwość jednoczesnego bycia członkiem Rady Nadzorczej i omawianej Komisji. Ostatecznie kandydaturę pana Dariusza Jadczyka wycofano.

Następnie głos zabrał Pan Robert Jagodziński, który zgłosił kandydaturę eksperta ze swojego środowiska – Pana Roberta Kwapulińskiego – specjalisty w tematyce dostępności.

W następnej kolejności głos zabrali Pani Justyna Kucińska oraz Pan Damian Ryśkiewicz, którzy zapytali o dostępność systemu do składania wniosków – czy będzie on dostępny dla osób z wszystkimi niepełnosprawnościami czy też będą potrzebne do jego obsługi osoby wspierające.

Odpowiedzi na powyższe pytania udzielił Pan Prezes Krzysztof Michałkiewicz, podkreślając że System Obsługi Wniosków funkcjonuje w każdym powiecie i jest dostosowany do osób z niepełnosprawnością. Natomiast gdyby pojawiły się sytuacje, w których potrzebna jest pomoc, to służą nią pracownicy PCPR-ów.

Następnie członkowie KRK głosowali nad zaproponowanymi kandydaturami: Pana Rafała Kwapulińskiego (Fundacja Aktywnej Rehabilitacji) oraz Krzysztofa Kotyniewicza (Polski Związek Głuchych). Obie kandydatury zostały przyjęte i przegłosowane.

Ad. 4 Stan prac nad ustawą o świadczeniu wspierającym

W sprawie świadczenia wspierającego jako pierwszy głos zabrał Pan Krzysztof Kosiński – Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, który przedstawił następujący stan prac nad ustawą – odbyło się pierwsze czytanie na posiedzeniu plenarnym

Sejmu, następnie projekt został skierowany do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Kolejnym etapem są prace merytoryczne i formalne. Pan Dyrektor podkreślił, że został złożony – przez jedno z kół poselskich – wniosek o wysłuchaniu publicznym, a następnie przedstawił możliwe terminy posiedzeń i kolejnych decyzji. Zaznaczył także, że głosy, które pojawiają się w przestrzeni publicznej, dotyczące uwag, poprawek czy zmian w projekcie ustawy są uważnie analizowane i poinformował, że do projektu ustawy – zgodnie z regulaminem pracy Rady Ministrów i Regulaminem Sejmu RP – zostały dołączone akty wykonawcze o zasadniczym znaczeniu dla wykonania ustawy tj. Rozporządzenie (które na tym etapie ma charakter informacyjny). Pan Dyrektor podkreślił przy tym, że ostatecznym kształtem treści aktu wykonawczego będzie można się posługiwać, dopiero po zakończeniu prac parlamentu, ponieważ każda zmiana na poziomie ustawy będzie rzutować na to, co ostatecznie powinno być w Rozporządzeniu. Prace nad Rozporządzeniem, rozpoczną się po przyjęciu ustawy przez parlament.

Następnie głos zabrała Pani Przewodnicząca, która podkreśliła, że idea omawianej ustawy odpowiada myśleniu o świadczeniu wspierającym, które jest skupione na osobie niepełnosprawnej a nie na osobie opiekuna. Wejście w podmiotowość osoby z niepełnosprawnością zostało na KRK podtrzymane. Natomiast istota tej ustawy – zdaniem Pani Przewodniczącej – schowana jest w Rozporządzeniu. Pani Przewodnicząca wyraziła przekonanie, że członkowie KRK obdarzyli twórców ustawy dużym kredytem zaufania, wówczas, gdy bronili tej ustawy. Podkreśliła również, że bardzo dużo krytycznych uwag dotyczących tego dokumentu, pojawiło się w Internecie. Jej zdaniem projekt ustawy nie oddaje tego, czego potrzebują osoby wymagające wsparcia, a w tej sytuacji eksperci broniący tych rozwiązań nie są w stanie dalej ich bronić. Pani Przewodnicząca zasugerowała, że przedstawienie alternatywy – w postaci Rozporządzenia – uspokoiło by negatywne nastroje obecne w środowisku osób niepełnosprawnych. Jednocześnie wyraziła zdanie, że ta ustawa jest jedyną możliwością otwarcia okna, które bez względu na wynik wyborów, pozostanie otwarte i da możliwość wprowadzenia nowych rozwiązań do systemu opartego na konwencyjnym myśleniu o niepełnosprawności. Na koniec podkreśliła ponownie, że eksperci nie dadzą rady bronić ustawy bez Rozporządzenia, ponieważ w obecnej sytuacji jest wiele pytań, które pozostają bez odpowiedzi.

Następnie Pani Przewodnicząca otworzyła dyskusję.

Jako pierwszy głos zabrał Pan Krzysztof Kurowski, który poinformował, że omawiana ustawa spotkała się z ogromnym atakiem społeczeństwa. Jego zdaniem ten atak wynikał m.in. z lęku osób, które obawiają się o swoją sytuację. Pan Krzysztof zaznaczył również, że dopóki to było możliwe, to razem ze swoim środowiskiem bronił, w bardzo wielu gremiach, rozwiązań przygotowanych przez Ministerstwo. Natomiast w sytuacji opublikowania Rozporządzenia zostały utracone argumenty, które pozwalały obronić tę sytuację. Pan Krzysztof Kurowski zwrócił również uwagę na to, że kwestie legislacyjne, regulacje dotyczące wolności i praw człowieka powinny być kształtowane w formie ustawowej a nie w formie rozporządzeniowej. Dr Kurowski oczekiwał, że pojawią się obszary, jeśli chodzi o skalę, które później zostaną doprecyzowane w formie Rozporządzenia oraz, że Ministerstwo przygotuje poprawki, które będą mogły być zgłoszone do Sejmu, a następnie znajdą się w ustawie.

Następnie głos zabrała Pani Anna Hejducka, która zgodziła się z powyższymi wypowiedziami Pana Krzysztofa Kurowskiego i Pani Przewodniczącej oraz dodała, że – jej zdaniem tocząca się dyskusja dotyczy kwestii, co do których nie ma wiedzy, jak ostatecznie będą wyglądały.

Pani Przewodnicząca podkreśliła, że środowisko osób niepełnosprawnych nie ma zaufania do podejmowanych przez rządzących decyzji. Towarzyszy im wiele obaw związanych z projektem ustawy, nastrojów społecznych nie uspokaja również zbliżająca się kampania wyborcza oraz pilny terminarz prac parlamentarnych i podejmowanych tam decyzji.

Następnie głos zabrał Pan Adam Kompowski, który podkreślił, że wraz ze swoim środowiskiem bardzo szczegółowo przeanalizował narzędzie zawarte w Rozporządzeniu. Jego zdaniem – od tego narzędzia zależy, jaka będzie skala osób objętych nowym świadczeniem, i to, czy część osób nie będzie dyskryminowana. Pan Adam Kompowski poinformował, że z ich wstępnej analizy wynika, iż ww. nie wyłapie kompulsji czyli tzw. zachowań trudnych u osób z autyzmem. W imieniu Porozumienia Autyzm Polska przekazał, że – ich zdaniem – ustawa z Rozporządzeniem w obecnym kształcie jest dyskryminująca dla osób z autyzmem, ponieważ wyłącza dużą liczbę osób z tym zaburzeniem z możliwości korzystania z nowego świadczenia. Z tego powodu Porozumieniu trudno jest poprzeć projekt ustawy, w sytuacji gdy ostateczna treść Rozporządzenia nie jest znana.

W następnej kolejności Pani Przewodnicząca poprosiła KRK o stanowisko w omawianej sprawie. Wezwała, aby pilnie – biorąc pod uwagę kalendarz prac parlamentarnych – skierować apel do Ministra – Pana Pawła Wdówika – z propozycjami KRK nowych rozwiązań w tej kwestii.

Wówczas głos zabrał Pan Przemysław Żydok, który zapytał czy jest szansa na to, aby apel o uwzględnienie wypracowanego przez KRK stanowiska przyniósł konkretny skutek, czy jest to raczej głos symboliczny? Zapytał również czy istnieje również gotowa propozycja modyfikacji tego Rozporządzenia?

Odpowiadając na powyższe pytanie Pani Przewodnicząca wyraziła przekonanie, że istnieje szansa na to, aby konkretne propozycje mogły zostać zaakceptowane przez środowisko osób z niepełnosprawnościami oraz że możliwe jest otwarcie dyskusji nad Rozporządzeniem.

Do pytania Pana Przemysława Żydoka odniósł się również Pan Krzysztof Kosiński, który podkreślił, że głos KRK, jako ciała doradczego, ma duże znaczenie. Zaznaczył również, że wszystkie głosy, postulaty i uwagi dotyczące zmian, które wpływają do Ministerstwa, są analizowane i dyskutowane w szerszym gronie oraz, to że Pani Minister jest również mocno zaangażowana w prace nad tą ustawą. Pan dyrektor podkreślił, że obecny etap, jest etapem dyskusowania o ustawie a nie o Rozporządzeniu, ponieważ to, co znajdzie się w ustawie będzie rzutowało na Rozporządzenie. Następnie zaapelował aby KRK przedstawiła propozycje zmian, modyfikacji i konkretnych rozwiązań dotyczących ustawy, ponieważ to jest moment, kiedy uwzględnienie tych uwag i wprowadzenie ewentualnych zmian jest jeszcze możliwe.

Głos zabrał Pan Robert Jagodziński, który poruszył kwestię dotyczącą narzędzia do oceny funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami i odniósł się do wykorzystanej – jego zdaniem – w omawianym rozwiązaniu skali hiszpańskiej. Podkreślił, że opracowane narzędzie gubi osoby z niepełnosprawnością intelektualną, spektrum autyzmu i problemami psychicznymi. Zadał również pytanie – na ile to narzędzie da się jeszcze zmodyfikować?

Natomiast Pani Justyna Kucińska zapytała, czy jeśli zapis na temat dyskutowanego narzędzia znajdzie się w projekcie ustawy, to czy jest szansa, że ustawa zostanie przyjęta w tej kadencji? Odpowiadając na powyższe głos zabrał Pan Dyrektor Krzysztof Kosiński, który podkreślił, że jest duża determinacja do uchwalenia ustawy, a po jej uchwaleniu będzie czas na Rozporządzenie.

Następnie głos zabrał ponownie Pan Robert Jagodziński, który zasugerował, że cenny byłby zapis umieszczony w ustawie o konkretnych obszarach, które będą podlegały ocenie. Społeczeństwo miałoby możliwość zdobyć wiedzę o tym, jakiego rodzaju obszary będą podlegały ocenie i z czego wynika kryterium punktowe uprawniające do dostępu do świadczenia. Każdemu z obszarów przypadałaby jakaś wartość maksymalnej liczby punktów.

Jako kolejny głos zabrał Pan Dyrektor Krzysztof Kosiński, który poinformował o tym, że w pracach nad omawianymi przepisami nie została użyta skala hiszpańska. Zaznaczył, że została ona mocno przebudowana i zmieniona. Zwrócił również uwagę na dwa kluczowe elementy w omawianej ustawie:

1. osoba starająca się o świadczenie będzie składała (wraz z wnioskiem) samoocenę swojego funkcjonowania – ocena ta będzie pokazywała, jak funkcjonuje dana osoba i pozwoli precyzyjnie zbudować skład zespołu, który będzie dokonywał dalszej oceny formalnej;
2. w ustawie jest zapis o tym, przez jakie kryteria ocenia się każdy obszar funkcjonowania osoby niepełnosprawnej – tzn., że ocena musi uwzględniać każdy aspekt niepełnosprawności konkretnej osoby: sensoryczną, motoryczną, psychiczną, intelektualną.

Następnie głos zabrał Pan Minister Paweł Wdówik, który podkreślił, że do Ministerstwa wpływa wiele krytycznych, które dotyczą wielu rzeczy – przede wszystkim tego czy skala obejmuje wszystkie niepełnosprawności we właściwy sposób – ale nie kwestii legislacyjnych. Pan Minister podkreślił, że zostanie wprowadzone świadczenie, które jest świadczeniem ewidentnie konwencyjnym, i które – jako pierwsze świadczenie w Polsce – jest świadczeniem kierowanym wg skali potrzeb a nie wg enigmatycznych stopni niepełnosprawności. Pan Minister zapewnił, że słucha wszystkich głosów członków KRK i stwierdził, że proponowane rozwiązanie jest najlepszym rozwiązaniem w obecnej chwili. Priorytetową sprawą jest uchwalenie tej ustawy, która wprowadza nowe świadczenie wspierające dla tych, którzy potrzebują go najbardziej czyli ok. 500-600 tys. osób. W przeciwieństwie do wszystkich innych świadczeń, w ubieganiu się o świadczenie wspierające nie istnieją żadne inne ograniczenia związane z zarobkowaniem, z sytuacją materialną czy rodzinną. Jedynym kryterium jest potrzeba wsparcia. Pan Minister zaznaczył, że narzędzie, które będzie wykorzystywane, będzie optymalne, by jak najlepiej oceniało poziom tej potrzeby.

Następnie głos zabrała Pani Przewodnicząca, która podkreśliła, iż omawiana ustawa jest wyczekiwany przez środowisko osób z niepełnosprawnościami *novum* i że otwarcie systemu oceny potrzeb wsparcia człowieka z niepełnosprawnością jest tym, na czym najbardziej wielu zależało.

Pan Robert Jagodziński dodał, że samoocena funkcjonowania jest oparta na odpowiedziach – jej kwestionariusz ma taką zaletę, że może być administrowany przez osobę, opiekuna lub osobę prowadzącą badanie; obszary, które podlegają ocenie są powiązane, a system informatyczny zlicza badanie.

Następnie głos zabrał Pan Dyrektor Krzysztof Kosiński, który podkreślił, że przygotowujący omawiane rozwiązania, otrzymali wytyczne postawione przez Pana Ministra i Panią Minister, w których obligatoryjnie musiał zostać spełniony jeden warunek – przygotowywane rozwiązanie nie może nikogo wykluczać. Pan Dyrektor zaznaczył, że w obowiązujących definicjach stopni niepełnosprawności, nie ma odesłania wprost do tego, że muszą być uwzględnione niepełnosprawności psychiczne, fizyczne, intelektualne lub sensoryczne. A mimo to, te rozwiązania wielu uważa za lepsze od tych, które wprost wskazują na obszary kluczowe dla funkcjonowania osoby z niepełnosprawnością, uwzględniające każdy aspekt jej funkcjonowania. Pan Dyrektor podkreślił również, że ocena będzie wykonywana przez specjalistów Wojewódzkich Zespołów, profesjonalnie do tego przygotowanych.

Przerwa

Po Przerwie Pani Przewodnicząca przedstawiła członkom Rady treść Uchwały w sprawie: projektu ustawy o świadczeniu wspierającym – propozycję stanowiska KRK, która brzmi:

UCHWAŁA NR 3/2023

Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych

z dnia 11 maja 2023

„Na podstawie art. 42 ust. 3 pkt 1c ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 511) w zw. § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 31 października 2016 r. w sprawie Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1783) uchwała się, co następuje:

§ 1. Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych oceniając pozytywnie rozwiązania przyjęte w projekcie ustawy o świadczeniu wspierającym i mając nadzieję na wdrożenie jej rozwiązań wnosi o:

1. przygotowanie poprawek do projektu ustawy uwzględniających:

- a. obszary podlegające ocenie funkcjonalnej w procedurze ustalania potrzeby wsparcia
- b. zwiększenie limitu dochodu z tytułu zatrudnienia nie powodującego utraty prawa do świadczenia pielęgnacyjnego

- c. obniżenie projektowanej punktacji uprawniającej do uzyskania świadczenia wspierającego
- d. zwiększenie ilości progów ustalania odpowiednich kwot świadczenia wspierającego

2. powołanie zespołu z udziałem ekspertów wskazanych przez KRK do opracowania projektu rozporządzenia (skala)

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia. UZASADNIENIE

Krajowa Rada Konsultacyjna ds. Osób Niepełnosprawnych w nawiązaniu do § 1 Uchwały nr 3/2023 postuluje:

I. wprowadzenie do art. 37 projektu ustawy o świadczeniu wspierającym (zmiany ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych) **następujących poprawek:**

1. do art. 4b dodaje się ust. 3 w brzmieniu

„W odniesieniu do osób powyżej 3. roku życia przy ustalaniu poziomu potrzeby wsparcia bierze się pod uwagę, adekwatnie do wieku, zdolność osoby do samodzielnego wykonywania określonych czynności lub zadań, związanych z codziennym funkcjonowaniem oraz rodzaj niezbędnego wsparcia, z uwzględnieniem konieczności wymaganego wsparcia przez inną osobę lub technologię wspomagającą z uwzględnieniem niepełnosprawności fizycznej, psychicznej, intelektualnej, lub sensorycznej na zapewnienie zwiększenia lub utrzymania niezależności osoby niepełnosprawnej, w następujących obszarach życia codziennego: 1) uczenie się i stosowanie wiedzy

2) ogólne zadanie i obowiązki

3) spożywania pokarmów i napojów;

4) higieny osobistej związanej z czynnościami fizjologicznymi;

5) mycia się i innej pielęgnacji ciała;

6) ubierania się;

7) utrzymywania zdrowia;

8) zmiany i utrzymania pozycji ciała;

9) poruszania się w domu i poza domem;

10) przenoszenie, poruszanie i manipulowanie przedmiotami

11) porozumienia się;

12) podejmowania decyzji;

13) życie domowe i prowadzenia gospodarstwa domowego;

14) życie w społeczności lokalnej, działalność społeczna i ekonomiczna”.

2. do art. 4b dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w określi w drodze rozporządzenia wagi dla poszczególnych obszarów i kategorii w nich się znajdujących przewidując zróżnicowanie wag dla w zależności od tego w ilu i jakich obszarach osoba potrzebuje wsparcia”.

II. wprowadzenie poprawki, zgodnie z którą art. 3 ust. 2 pkt. 2 ustawy o świadczeniu wspierającym otrzymuje brzmienie:

„od 50 do 100 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – w przypadku osób powyżej 3. roku życia.”

III. wprowadzenie poprawki, zgodnie z którą art. 4 ust. 1 ustawy o świadczeniu wspierającym otrzymuje brzmienie:

„Świadczenie wspierające przysługuje miesięcznie w wysokości:

1) w przypadku osób do ukończenia 3. roku życia:

a) renty socjalnej w odniesieniu do osób, które uzyskały 1 punkt w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4c ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,

b) półtorakrotności renty socjalnej w odniesieniu do osób, które uzyskały 2 punkty w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4c ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,

c) dwukrotności renty socjalnej w odniesieniu do osób, które uzyskały 3 punkty w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4c ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych;

2) w przypadku osób powyżej 3. roku życia:

a) renty socjalnej w odniesieniu do osób, które uzyskały 50 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,

b) w odniesieniu do osób, które uzyskały ponad 50 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, kwotę o której mowa w pkt. a, zwiększa się o 2% wysokości renty socjalnej za każdy punkt powyżej 50 punktów.”

IV. wprowadzenie poprawki, zgodnie z którą art. 55 pkt. 1 ustawy o świadczeniu wspierającym otrzymuje brzmienie:

„w przypadku osób do ukończenia 3. roku życia, które uzyskały 2 punkty w skali, o której mowa w art. 4, oraz osób, które ukończyły 3. rok życia, które uzyskały 70-84 punktów w skali, o której mowa w art. 4, świadczenie wspierające przysługuje od dnia 1 stycznia 2025 r.”

V. wprowadzenie poprawki, zgodnie z którą art. 55 pkt. 2 ustawy o świadczeniu wspierającym otrzymuje brzmienie:

„w przypadku osób do ukończenia 3. roku życia, które uzyskały 1 punkt w skali, o której mowa w art. 4, oraz osób, które ukończyły 3. rok życia, które uzyskały 50-69 punktów w skali, o której mowa w art. 4, świadczenie wspierające przysługuje od dnia 1 stycznia 2026 r.”.

Następnie rozpoczęła się dyskusja dotycząca powyższej Uchwały, która zakończyła się głosowaniem – Uchwała została przyjęta (22 osoby głosowały za przyjęciem uchwały, 0 głosów przeciwnych, 2 osoby wstrzymały się od głosowania).

Ad 5. Podsumowanie dyskusji o sytuacji zaz, wtz, śds i orew prowadzonej na ostatnich posiedzeniach KRK

Pani Przewodnicząca poinformowała o przekazaniu członkom KRK, przez Pana Marka Piechutę, stanowiska, które zostało podpisane przez organizatorów Zakładów Aktywności Zawodowej i przesłane do Pani Minister Marleny Małąg. Pismo dotyczy zwiększenia dofinansowania dla osoby z niepełnosprawnością. Członkowie KRK zostali poproszeni o poparcie stanowiska organizatorów ZAZ-ów.

Protokół sporządziła:

Przewodniczący

Monika Sma-Pajaneurka